

Nr 1886

av herr Hörberg

i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 128 med förslag till förordning om skatt på spel, m. m.

Befrielse från eller nedsättning av skatt på automatspel

Propositionen föreslår en skatt per automat och månad av 500 kr. Vidare föreslås att skattepliktigt spel får bedrivas endast efter särskilt tillstånd. Sådant tillstånd skall kunna meddelas bl. a. nöjespark och liknande.

Det har visat sig svårt att driva s. k. nöjesparker med tillfredsställande ekonomiskt resultat. Under efterkrigstiden har konkurrensen från TV, idrottsarenor m. m. blivit allt starkare. Medborgarnas möjligheter att dagligen förflytta sig till och från sommarbostäder, att tillbringa veckosluten vid badstränder, på campingplatser o. d. har också bidragit till att minska besöksfrekvens och omsättning under nöjesparkernas korta säsong. Samtidigt har anspråken på nöjesparkernas standard stigit.

Utan tvivel har nöjesparkerna fortfarande stor betydelse, inte minst för den del av befolkningen som av ekonomiska skäl, åldersskäl o. d. tillbringar större delen av sommaren på sin ordinarie bostadsort. Nöjesparkerna synes ha relativt sett större betydelse ju större tätort de är belägna i.

Många av våra tätorter inser nöjesparkernas sociala betydelse och driver den därför fortfarande på sina håll i kommunal regi, på andra i företag med kommunalt majoritetsintresse eller med kommunalt bidrag såsom väsentlig förutsättning för parkens fortsatta drift.

Nöjesparkerna drivs ofta såsom "lågprisföretag" men håller inte desto mindre hög standard på arrangemang av olika slag. Den egentliga parkverksamheten har stort trivselvärde med blommor, promenadstigar, friluftskonserter o. d. Konsertverksamheten hålls ofta på hög nivå med framträdanden av såväl svenska som internationella solister och dirigenter. Detsamma gäller andra framträdanden på parkernas inom- och utomhusestrader för vilka toppartister av olika slag engageras.

Många kommuner ser nöjesparken med seriös programuppläggning såsom ett väsentligt inslag i sin sociala service under sommarmånaderna. För att kunna hålla låga entréavgifter och därmed erbjuda alla medborgare möjlighet till avkoppling i parken med ett icke oväsentligt utbud av gratisarrangemang fordras inkomstkällor av olika slag, såsom restauranger och tivoliattraktioner. En viktig inkomstkälla i detta sammanhang är automatspelet.

Som exempel på vad skattebeläggning av automatspelet skulle betyda kan anföras Liseberg i Göteborg, som för närvarande har ca 175

spelautomater. Öppethållande av spelautomatverksamheten under fem sommarmånader skulle ge ett inkomstbortfall av ca 435 000 kr. i spelskatt. Med detta belopp finansieras i dag omfattande blomsterarrangemang, framträdanden av gästartister m. m., vilka knappast kan undvaras om parken vill behålla sin välkända, höga standard

Helt kort kan konstateras att det i Lisebergsexemplet blir kommunen som förlorar. Underskott får täckas med kommunala anslag. Förhållandet torde vara likartat i andra kommuner, där dock kommunala anslag för täckande av underskott redan nu synes vara regel, anslag som i framtiden måste bli större om staten skattebelägger automatspelet.

En statlig skattebeläggning av automatspel i parker av den karaktär som här beskrivits är helt eller delvis en övervältring av kostnader på kommunerna.

Med hänvisning till vad jag ovan anført hemställer jag

att riksdagen hos Kungl. Maj:t anholder om förslag till sådana regler att seriös nöjespark, driven av kommun eller i vilken kommuns engagemang utgör en väsentlig förutsättning för parkens fortsatta drift, kan erhålla befrielse från eller nedsättning av skatt på automatspel.

Stockholm den 21 november 1972

NILS HÖRBERG (fp)